

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 6. Hôc velut supremo terriculamento perculit Deus populum suum: Ego vado. Et in historia Samsonis indicauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

1. Pet. 2. 2. Beda. Cupidos nos convenit esse sacerdotes, non Itrichē aut propriē (tales enim solum suscipit Ecclesia, qui manibus Episcoporum consecrantur) sed quales nominat D. Petr. Sacerdotium Sanctum ad offerendas spirituales hostias acceptabiles Deo per Iesum Christum. Verō tales sumus: requiritur primum lavatorium, nimirum Papiamus: quia Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei. In illo toti & perfecte mundamur, cum à peccato laquamur originali, quod omnem nostram infecerat, sed aueratur que naturam, & tunica vestimur linea candida, in signum munditiæ, ac puritatis, ad quam nos diuinum hoc reduct lapsum Sacramentum: de quod Tucid in spiritu. Asperges me hyssopo & munda bor: lauabis me & super munda bor. An hoc sufficit? Minime. Sed quia Deo nō est acceptū perfectē sacrificiū, quamlibet magnū, nisi manibus pedibusq; mundis offeratur, id est conscientia à peccato mortali libera, decernit, quod si casu, vel inforti nō conscientiam peccato commaculatis, priusquam offeratur sacrificiū illa uelut labro confessionis, seu contritionis, id est uim lacrimarum, sub pena non nisi si meum iustitiam sacrificiorum, que Deo offerunt, omnia quippe erunt mortua: cum enim uita gratia destituta, nullum potes epus uita dignum sperari, id est, quod sit æterna uita meritorium: hoc spectare uidetur David illis uerbis: qualis nos sacerdotes uimur in milia sacrificiorum. Lauabo inter un. c. n. i. manus meas, & in cinis abluere tuum Domine. Ut tibi o Domine, dignum offeram in a. ma mea altari sacrificium, oculis Diuina: tua maiestatis accipiam ante omnia. Lauabo inter innocentes manus meas.

§. 6. Hoc uelut supremo terriculamento perculis Deum populum suum: Ego uado. Et in historia. Samsonis indicant.

11. Eo uado: Terribile terriculamentum: populo quippe Israel nullum poterat obuenire damnum grauius, nec acerbius flagellum, quam quod Deus ab eis se minatur: discessurum. Meo iudicio ueluit illis Christus in memoriam reuocare te mina: illis olim per prophetam Oseam intentatas. Multa eaque graui per prophetam Deus populo suo praxiderat supplicia, quibus eorum sceleta uisitatet, nisi peccatis

abstinerent: nimirum pestē, famem, captiuitatem, exilia, filiorum necem, anios steriles, locustas, grandinem, bestes &c. Porro hoc signat omnium nouissimum, ac supremum, quo illis ultimū seuerius castigaret, commisso scilicet grauissimo peccato, illo nempe, quod modo committunt. volentes Dei filium cinerare: Sed & u. Osa c. 9. eis, cum recessero ab eis. Quando Deus sermonem 12. Ho. 2. exorditur ab u. (monet D. Chryf.) intellige, illum in Gen. & significare grauissimum si p. plicium, damnatum uel: de Virg. irreparabile. Modò exorditur ab illo u. quid c. 21. hoc seuerissima in eos plaga deficiet: quoniam illa: Cum recessero ab eis. Nec hoc distentur: quo enim tenore quis secum habet Deum, secum etiam remedium & omnium damnorum se gaudet habere reparatorem: ipse quippe est contra mortem uita, contra famem saturitas, contra labores requies, & contra omnia mala omne bonum. Ita sibi David perit adibat, si Deū sibi haberet propitium quod liberrimē conuersari posset inter omnia sinistra & aduersa inimicis, ac inter maxime nocē a uia uelura illæsus; uelut illi tres iuvenes in fornace Babilonica in medio flammæ: in tacti, ut ne cepit, quidem capillus dep. rit. Nam est ambulauero in medio u. b. a. mor. 15. non timebo malo, quoniam tu es cum es. Hoc quoque Dees populo suo confirmauerat: Dominus in medio tus, non timebis ultra malum. Sophom. Q. u. tibi damni inferent non in es secleribus in. c. 3. 15. sanes, licet in unum omnes conspirent, uamq; inauerint: perniciter mihi tecum habeas, eum qui est omne bonum?

Expendit D. Hieron. uerba quædam, quibus Dominus prophetam solatur, cum eum nuntium mittit inter miriades inimicorum: Noli timere. Ego dedi te in ciuitatem munitam, & in columnam ferream, & in murum æneum super castrum terram, regibus Iuda, Principibus & sacerdotibus, & populo terra: Et bellabunt aduersum te, & non praualebunt: quia ego tecum sum nū Dominus. O quam sortem reddit Dominus uilem hominicionem, cui nec Reges, nec Principes, nec sacerdotes, nec tota mundi potentia preest officere, necere, praualere: Hi bellabunt aduersum te, & non praualebunt. Quærit D. Hieron. Quæ est tanta fortitudinis causa, ut nec Reges, nec Principes, nec sacerdotes aduersus unum proualeant? Respondit ipse. Ea est ratio quam ipse Dominus declarat: Quia ego tecum sum: Domino auxiliante uictus cum cuncta superabis. Porro Deo discedente, quæ superest de se, si quod remedium? At dicit Hieronimus Dominum dicens: Reliqui domum meam, quasi hereditatem meam. Illic adiungit: Venite congregamini.

D. HIER. L. 1. in c. 2. Hierem. Tom. 5. Hierem. c. 1. 18. S. Dominus fuerit nobiscum, omnia tenebunt.

omnes hostes terre, p[ro]perate ad ducendum. Num
 Deus illa domo excessit, illud detulit, ut castris
 Omnes bellie venite, etiam infimi p[ro]fereculi: vo-
 bis omnibus liber pater in ressus, prada promit-
 titur secura. Quancum capio id tangit quod de
 Samfone legimus, cuius historiam describit Spi-
 ritus S. Vir fuit hic plane admirabilis. Illum
 Deus spiritu particulatim dono cumulat fortitu-
 dinis, quã ita exdebat, ut integros exercitus
 Philistinorum velut muscas prostrigaret. Illum
 emans inluebatur, nec accedere praesumebant,
 licet enim mille inirent, omnes pedibus vi-
 ctos iugulari, que prosternebat. Eum quidem a-
 liquotes inuicti, constringebant, civitate coar-
 ctabant, & ad portas respicebant angustas, ut vir-
 tas sine timeret, sibi exarscens, ac unico tractu
 cuncta dirupit, catenatum vincula, portatum
 vultus humeris sustulit, liber solutusque egredi-
 tur, vna oratione aquam a Deo petit, & ebriet.
 At ob qua[m] am quã interiderunt. *Recessit ab eo*
Dominus. Et licet vires exercere, tentaret, sta-
 tim agnouerunt hostes, cum viribus destitutum
 languescere, qui omnes, cateratim irruentes,
 magni & parvi, viri ac mulieres, etiam abiectissi-
 mi gregales, eum ludum faciebant, ac instar in-
 menti ad molam condemnabant. Non datur lo-
 cus exponendi, qua ratione fuerit. Deus cum eo
 ab eo recesserit, sed & recesserit, hoc tantum di-
 co, Samsonem Dei populum praesfigurasse.
 Elegit Dominus populum illum, fuitque cum
 illo in medio eorum. O quam sortis, quam inui-
 ctus, quam potens euasit! In terram, promissio-
 nis tendentem, eminus, conspexit Rex Balac, co-
 actoque concilio ait: *Isa delibit hic, populus om-
 nes, qui in nostris finibus commorantur, quomodo*
solet bos herbas usque ad radices carpere. Citat Ba-
 laam ariolum, ut populo maledicat. Monum al-
 cendi Balaam, inde populum conp[ro]p[er]at[us], taura-
 que stupefactus fortitudine, exclamat: *Quam*
*pulchra inbernacula tua Jacob, & tentoria tua Is-
 rael, cuius sacriuidia similis est Rhinocerotis, necu-
 bani dormiunt, ut leo, & quasi leona &c.* O popu-
 lum electum, potentem, fortem, et Rhinoceros,
 qui sui coram appositione cuncta fugat animalia,
 serpentium tollit venena, pestemque purgat al-
 pidum, ut leo fortissimus, ut leona rapidissima:
 Dic ergo potius O Vates, vide ei tanta fortitudo:
 roburque nisi perabile? *Dominus Deus eius cum*
sofue 2.9. eo est. Hinc cum cuncti formidabant inimici: *Tru-
 rus in nos terror vesper & clanguerunt omnes ha-
 bitatores terre &c., clanguit cor nostrum, nec re-
 mansit in nobis spiritus ad introitum vestrum, ac*
bene merita illa meretrix Rahab.

Plis tantummodo vociferantibus, fortissimi
 muci vrbis Iericho: funditus corruerunt, illis se-
 se opponit Mahantrae, qui cum locustas, nu-
 mero superarent, & tanta camelorum multitu-
 dine munirentur, ut arenis maris aequarentur. *Ca. Iud. 7. d.*
meti quoque innumerabiles erant, sicut arena, qua
iacet in litore maris. Solis, tellurum hyarj,
que sine illo negotio distinguntur, eos omnes
dissipant: In te inimicos nostros ventilabimus
cornu. Eodem negotio, nostorum omnium in-
 micorum vires in aera disperdemus, quo tantus
 corubus suis exceptu dilacerat. *Et in nomine tuo*
spememus insurgentes in nobis. Ut ipse Dauid, cla-
 ram superbumque Goliath deiecit Dei popu-
 lum substantantem. Non negamus, cum ali-
 quoties ab hostibus vincum, carceribus manci-
 patum, angustiam, modo pertulisse Chaldaeos,
 Assyrios, Philisthaeos: modo peste, fame, &c.
 fatigatum. At vel semel peccatum, cui adhe-
 rant, impetentes, unico penitentia conatu, salui
 ac liberi euadunt. Attamen eos Deo deserent-
 te, & ob infidelitatis crimine, ac in Christum in-
 duratam malitiam abeunte, heu quales illos co-
 spicio! Illos inuere deiectos, prostratos, extorres,
 sine templo, sine sacerdotio, sine sacrificio, sine
 holocausto, sine altari, sine Rege, sine oraculis
 sine ciuitate. Cuncti Iudaeos aspernantur, omnes
 dedignantur, pusilli ac magni, fideles & infide-
 les, ut abortiuos execrantur, & quasi ad molam
 damnatos laborare cogunt: Anima vero eorum
 ut hara peccatorum, & suile daemoniorum, cor-
 pus varijs opprobrijs laboribusque fatigatum.
 Luculenter dixit: *Sed va eis, cum recessero ab eis.*
 Has illis hodie minas inuentar: *Ego vado:* eius
 remissioens quod ante per eundem prophetam
 dixerat: *Vadens reuertar ad locum meum, donec*
desiciatis. Ad locum meum, id est ad caelum, vos
 de seram, ut omnia in vos mala, damnique de-
 uoluantur. Hinc disces quae sit suprema nostra,
 omniumque maxime dolenda calamitas, & qua
 segniter ac oscitabundè illam mediteris? Cogita,
 recogita, quid sit tibi deesse media, ut ne fru-
 stro panis satieris? Animo volue & reuolue: qua-
 tum sit damnum, si cadens tibi erus medium
 confri ipas, aut oculos offendens excoecetis? Si
 falsis testibus appetaris? Si tibi terra vertunt a-
 mici quos sperabas fidelissimos? Si tibi nauis ma-
 ris fluctibus submergatur? Si domus vi corruar
 tempestatis? Si campus frugibus ferax grandine
 commolatur? Si opes tibi cunctae diripiantur?

Iud. 14. 25

Iud. 16. 20.

13

Nu. 22. 4.

Nu. 23. 22.

24. 2. 1.

sofue 2. 9.

22. 1. 1.

Psalm.

Am.

Sim.

do.

Ose.

7. Sic.